

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 3T/65/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815010177
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Koreň
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7815010177.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Arpáda Koreňa, prísediacich Jána Šmelka a Jána Vlčáka, v trestnej veci obžalovaného mladistvého Ľ.E. C., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. júla 2015 v Rožňave,

rozhodol:

Obžalovaný mladistvý Ľ. C., G.. XX.XX.XXXX Z. P., E. K.
V., J. XXX, okres Rožňava,
t. č. vo výkone trestu odňatia slobody
v Ústave na výkon trestu pre mladistvých v Sučanoch,

je v i n n ý,

že v presne nezistených dňoch v mesiaci júl 2014 v lesnom poraste zv. Alveg nad ulicou Zimnou v Dobšinej, okres Rožňava, najmenej dvakrát súložil s maloletou G. H., nar. XX.XX.XXXX, hoci vedel, že táto nedovŕšila ešte pätnásť rok svojho veku,

t e d a

vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov,

č í m s p á c h a l

zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 1/2014 Z. z. a súd o treste takto

rozhodol:

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste:

1/ rozsudku Okresného súdu Rožňava 2T/48/2014-603 zo dňa 29.12.2014, ktorým bol obžalovanému ml. Ľ. C., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinmi výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. b) Trestného zákona a krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých,
2/ rozsudku Okresného súdu Rožňava 1T/120/2014-69 zo dňa 19.11.2014, ktorým bol obžalovanému ml. Ľ. C., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 117 ods. 1, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2,4 Trestného zákona a s prihliadnutím na príťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. h) Trestného zákona súd

obvineného za teraz posudzovaný zločin a zločin a prečiny, z ktorých bol uznaný za vinného uvedeným skorším rozsudkami

o d s u d z u j e

na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 117 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav taký, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V úvode hlavného pojednávania obžalovaný po poučení prehlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na svoju obhajobu vypovedal, že poškodenú pozná, pretože spolu chodili do základnej školy, pričom ju pozná už asi 2 roky. Obžalovaný tvrdil, že nevedel koľko mala poškodená v čase skutku rokov, pretože ona mu to nepovedala. Pohlavný styk mali celkovo 2-krát. Potvrdil, že v čase činu on navštevoval 7. triedu a poškodená 6. triedu. O skutočnom veku poškodenej sa dozvedel až po začatí trestného stíhania.

Poškodená W. I. na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď, keď uviedla, že s obžalovaným sa spoznali v škole, ale úmyselne klamala menovanému, že má 15 rokov, hoci mala len 12 alebo 13. Pohlavný styk mali 2-krát. Zotrvávala na hlavnom pojednávaní na tom, že obžalovaný nevedel v tom čase koľko má skutočne rokov. Potvrdila, že pred vyšetrovateľom vypovedala inak, ale bolo to preto, lebo sa bála policajtov. Pri snahách odstrániť rozpory v jej výpovediach v závere svojej výpovede uviedla, že obžalovaný nevedel koľko má rokov, nevedel, kedy má narodeniny, ale upresnila, že obžalovanému nehovorila o tom, že má 15 rokov, on len nevedel koľko má v skutočnosti rokov.

Súd prečítal zápisnicu o jej predchádzajúcej výpovedi v snahe odstrániť rozpory v jej výpovediach. Takto bolo zistené, že v prípravnom konaní za účasti zákonného zástupcu resp. psychológa aj obhajkyne obvineného opakovane potvrdila, že obžalovaný pred pohlavným stykom vedel dobre, že má len 13 rokov (bavili sa aj o dátume jej narodenia, pretože obžalovaný chcel vedieť, kedy má narodeniny).

Svedkyňa Q. M., matka obžalovaného, sa k samotnému skutku vyjadriť nevedela a o vzťahu syna s poškodenou nevedela.

Svedkyňa C. K., opatrovníčka poškodenej, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že o vzťahu vnučky s obžalovaným sa dozvedela od poškodenej, pretože bola u nej od februára 2015. Povedala jej, že chodili spolu, lebo to všetko sama chcela a že ho mala klamať, že má 15 rokov, hoci mala len 12 alebo 13. Toto všetko jej však mala hovoriť až po výsluchu pred vyšetrovateľom.

Svedkyňa L. K., matka poškodenej, uviedla, že dcéra bola zverená do výchovy starým rodičom, pretože údajne mala byť zneužitá. Spočiatku sa dcéra správala dobre, ale potom sa začala kamarátiť s kamarátkami, v dôsledku čoho sa zmenila a bola veľmi zlá. Potom sa sama priznala, že mala aj pohlavný styk s obžalovaným, ale klamala, koľko má rokov, pretože mala pohlavné styky aj s viacerými osobami. Keď zistila, že je tehotná, hnevala sa na ňu. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní potvrdila, že sa rozprávala s rodinou obžalovaného, ktorí jej vytýkali, že majú syna vo výkone trestu kvôli jej dcére.

Vo veci bol podaný písomný znalecký posudok znalkyňou PhDr. Vierou Truskovou, PhD., ktorej úlohou bolo zhodnotiť osobnosť poškodenej W. I. z hľadiska jej odbornosti. V záveroch znaleckého posudku sa o. i. uvádza, že napriek nízkemu intelektu a vysoko psychopatologickej osobnosti maloletej je poškodená schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť. Informácie, ktoré menovaná uviedla vo výpovedi sú zažitá a skutočné. Je vysoko nepravdepodobné, že by poškodená v danom prípade klamala, vymýšľala si, konfabulovala alebo zveličovala, či bagatelizovala. podľa analýzy daných zistení možno považovať jej výpoveď za vieryhodnú.

Znalkyňa sa k podanému znaleckému posudku vyjadrila aj na hlavnom pojednávaní. Poukázala na rozdielnosť správania sa poškodenej počas vyšetrovania pred pôrodom a následne po pôrode, kedy už javila známky pohody, pokoja, uvoľnenia a jednoznačne vypovedala o vzťahu k obžalovanému, mimo iného aj o tom, že obžalovaný vedel, že má iba 13 rokov, ale pohlavný styk chceli obaja a preto im to nevadilo. Údaje o svojom veku pred ňou zopakovala 2-krát a zhruba aj tými istými slovami. Zmeny v jej výpovedi považuje za účelové podľa priebehu danej situácie (znalkyňa poukázala aj na prípad, keď poškodená mala obviniť zo znásilnenia druhu jej matky a táto skutočnosť sa nepotvrdila). Znalkyňa vyslovila záver, že prvotná výpoveď, kde poškodená nebola nikým ovplyvnená a nebolo možné jej výpoveď modifikovať, je pravdivá, konkrétne teda tvrdenie, že obžalovaný v čase spáchania skutku vedel, že má 13 rokov a vedel presne, že čo robí a ako robí. Na záver priblížila atmosféru posledného výsluchu poškodenej, ktorého sa zúčastnila aj spolu s obhajkyňou, kedy poškodená sa usmievala, bola v poriadku, v pohode, nezaváhala ani pri jednej otázke, a to ani pri otázke ohľadne vedomostí obžalovaného o jej veku.

Súd sa na hlavnom pojednávaní podrobne oboznámil aj s celým ďalším spisovým materiálom, a po takto vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že obžalovaný spáchal posudzovaný čin tak, ako mu to bolo kladené za vinu. Súd má za to, že obžalovaný v čase činu dobre vedel, koľko má poškodená rokov, poznali sa zhruba 2 roky, chodili spolu do jednej školy a vedel, koľko majú rokov deti v 6. ročníku základnej školy. Poškodená opakovane jednoznačne a suverénne uviedla, že obžalovaný vedel, koľko má rokov, bavili sa o jej narodeninách a dátume narodenia, ale obom táto skutočnosť nevadila, pretože obaja chceli mať pohlavný styk. Je zrejmé, že najmä matka poškodenej L. K. mala byť oslovená príbuznými obžalovaného, ktorý do určitej miery jej vytykali, že obžalovaný je trestne stíhaný kvôli jej dcére. Práve tieto okolnosti v spojitosti so závermi znalkyne na hlavnom pojednávaní vzbudzujú podozrenie, že poškodená takýmto spôsobom účelovo zmenila na hlavnom pojednávaní pôvodne úplne jednoznačné výpovede, a to v snahe napomôcť obžalovanému. Z týchto dôvodov súd obsahu jej výpovede z hlavného pojednávania neuveril a má za to, že v čase činu obžalovaný nepochybne vedel o tom, koľko má poškodená v skutočnosti rokov. Na základe týchto skutočností súd vyslovil záver, že obžalovaný tým, že vykonal súlož s osobou mladšou ako 15 rokov, naplnil všetky zákonom stanovené znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona. Súd upriamuje pozornosť aj na skutočnosť, že obžalovaný na základe všetkých dostupných informácií a okolností týkajúcich sa poškodenej (doba, po ktorú sa poznali, návšteva tej istej školy, návšteva o rok mladšieho ročníka, vzťah jednotlivých rodín a v neposlednej miere údaje uvádzané vo výpovediach poškodenej) musel prinajmenšom vedieť, že ak vykoná súlož s osobou, ktorá nemá preukázateľne viac ako 15 rokov, môže sa dopustiť citovaného zločinu a na základe týchto skutočností musel byť s touto okolnosťou aj uzročený.

Závažnosť konania obžalovaného je nutné vidieť v tom, že úmyselným konaním narušil záujmy spoločnosti na ochrane nerušeného telesného, duševného a sexuálneho vývoja maloletých detí.

Obžalovaný je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne, v minulosti bol viackrát prejednávaný pre rôznu priestupkovú činnosť. T. č. nikde nepracuje a vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v inej trestnej veci. Doposiaľ bol 3-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom tunajšieho súdu 2T/48/2014-603 zo dňa 29.12.2014, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a iných prečinov a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Rozsudok sa stal právoplatný dňom 29.12.2014.

Pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu súd postupoval podľa zákonných ustanovení § 97 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 42 ods. 1, § 38 ods. 2,4 Trestného zákona. Súd prihliadol na 1 priťažujúcu okolnosť - obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona). Poľahčujúce okolnosti zistené neboli.

Obžalovaný teraz posudzovanú trestnú činnosť spáchal skôr ako v inej jeho trestnej veci (2T/48/2014 a 1T/120/2014) boli súdom I. stupňa vyhlásené odsudzujúce rozsudky. Z týchto dôvodov bolo potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody tak za teraz posudzovaný zločin ako aj za zločin a prečiny, z ktorých bol uznaný vinným uvedenými skoršími rozsudkami. Súd prihliadol na závažnosť teraz posudzovanej trestnej činnosti a keďže iným spôsobom nie je možné zabezpečiť jeho prevýchovu, ale ani účel trestu,

súd mu uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých s tým, že zároveň boli zrušené výroky o treste citovaných predchádzajúcich rozsudkov.

Keďže poškodená si nárok na náhradu spôsobenej škody neuplatnila, súd o povinnosti nahradiť spôsobenú škodu nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku 6 vyhotoveniach. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.